

Marija KLEŠNIK

Kličejo me Mari, rojena Zajc, 2. 12. 1928 v Zgornji Zadobrovi, občina Polje. Osnovno šolo sem obiskovala v Polju, obrtno šolo pa v Ljubljani. Teče že tretje leto, odkar sem v Domu starejših občanov Fužine.

SPOMIN NA OBŽIČENO LJUBLJANO

Bila sem kmečki otrok. Bili smo družina s šestimi otroci. Moj dom je bil dobrih 6 km iz Ljubljane in, ko si je sestra zlomila nogo, sem hodila dvakrat na teden peš k njej na obisk v bolnico v Ljubljano. Ker sem bila otrok, stara sem bila 14 let, nisem rabila prepustnice. S kolesi potovati ni bilo dovoljeno, policijska ura je bila ob 19. ure zvečer do 6. ure zjutraj. Takrat je moralo biti vse zatemnjeno, gibanje zunaj je bilo prepovedano.

Sestra Anica Zajc poročena Girandon je živela v centru Ljubljane in bila tam tudi v službi kot blagajničarka v trgovini. Ko je umrl dedek je želela priti na pogreb a je niso spustili čez žico, čeprav je bilo samo 500 metrov od zastraženega bloka do pokopališča. Ker je bila prepozno obveščena ni mogla dobiti prepustnice (lasse passare).

Spominjam se tudi dogodka, ko so trije fantje želeli tihotapiti čez Savo, so naleteli na minsko polje in je prišlo do hude poškodbe enega izmed njih, ki mu je odtrgalo obe nogi, druga dva pa sta bila lažje poškodovana.

Enkrat se spominjam, ko smo z atom in mamo ter bratom okopavali repo, so prišli italijanski vojaki razporejeni v strelce in pobrali vse polnoletne moške ter jih odpeljali na Rab. Oče se je vrnil po nekaj mesecih zelo izčrpan in je imel srečo, da je Italija kapitulirala tako, da so bila ta taborišča pod Italijani razpuščena.

Klešnik Marija